

LUPTA CREȘTINĂ

Gazetă naționalistă și creștină, scrisă pentru popor.

Director:
NICOLAE POPA, prof. secundar

Abonamentul e benevol

Redacția și administrația:
N. Popa, Str. Amos Frâncu 4

Către cetitori

Lupta Creștină, cu numărul ei dublat 11-12 din Maiu 1935 și-a încetat apariția, brusc și fără nici o explicație.

Încetarea ei din viață seamănă a nenorocire; o barcă mică ce fără de veste e luată de vânt și-i aruncată la fund în inunerecul valurilor; aceasta i-a fost soarta modestei mele reviste săptămânale, botezată *Lupta Creștină*.

Și ea s'a scufundat atunci, când mai mult trăgeam nădejdea să se înalțe și toți bunii Români să ne înălțăm în credință, căci se pregătea unirea acestor buni Români, la Iași, sub conducerea supremă a aceluia, căruia i-am jurat credință, pentru înțeleapta-i doctrină, numită DOCTRINA CUZISTĂ.

Și unirea s'a făcut, cu pompă mare și cu jurăminte... însă, în același timp în loc să crească s'a micșorat în mulți din noi, în cel mai bun din noi s'a spusberat credința, căci S'A PROFANAT ADEVĂRUL.

Și explicația a întârziat, nădăjduind din zi în zi reparația. Și au trecut săptămâni și au trecut luni și încă se apropie anul și reparația de sine nu mai vine. Și atunci m'am hotărât să nu mai aștept și să repar eu adevărul, reșezându-l la înălțimea ce i se cuvine, aici, în *Lupta Creștină*.

Încep cu reinprospătarea unui articol de studiu al meu, apărut chiar în ultimul număr din *Lupta Creștină* și intitulat:

A. C. Cuza și L. A. N. C.

... Liga nu-i partid. Și nu vrea să fie partid.

Partidele nu-s bune, Partidele sunt invenție jidovească și ne au dus la ruină. Partidele sunt rele, căci oamenii din cari sunt compuse, sunt răi, sunt păcătoși. Cine nu-i rău? Cine nu-i păcătos? Să ridice mâna!! Partid bun?? E absurditate!! Un om, oameni relativ buni, da! Se găsesc în Țara Românească, ca ori unde pe pământ. Nu suntem noi mai răi decât alte neamuri. Un astfel de om cu puteri depline, căruia nimeni nu i stă în cale, care nu atârână de par-

lizi, și care-și ia toată răspunderea, poate să facă mult bine pentru țară și va și să răspundă, pentru obligamentele morale ce și le-a luat. *Partidele politice*, prin hotărârile lor ce le iau cu majoritate de voturi nu pot duce la hotărârile ideale ce le-ar pune la cale câțiva oameni din partid: ele todeauna ies cum vrea mulțimea; mulțimea todeauna își vrea interesul său: hotărârile lor vor duce, fără doar și poate, todeauna mai jos, spre fund, slujind interesele particulare, în dauna și spre ruina statului.

L. A. N. C. NU-I PARTID. Ea nu poate cădea în greșelile partidelor. Cuza nu atârână de majorități. El nici când nu pune la vot partizanii săi. El îi consultă numai. Hotărârile s luată de însuș șeful suprem. Îi privesc. Ținuta aceasta a șefului de-a și impune hotărârile sale a făcut pe mulți partizani ai săi să l părăsească. Șeful însă a rămas neclintit pe poziție. Departe de-a fi greșală: e meritul său principal că dominează, stăpânește. și înfrânează interesul partizanilor.

Aceasta mi-a fost credința nestrămutată despre L. A. N. C. și despre Dl A. C. Cuza întemeietorul și președintele său suprem care promitea a nu fi partid. a nu vrea să fie partid și a nu deveni nici odată partid. Se înțelege de la sine că nu mai pot avea aceeași credință în Partidul Național Creștin, în care s'a confundat LANC-ul și Președintele său Suprem, desmiadându-se pe sine, ideologia și întregul sistem, ce-i servia LANC-ului de bază și ce alcătuia așa numita Doctrina Cuzistă.

Spre a restitui adevărul, n'am decât să deschid *Calauza Bunilor Români* și să spicuesc câteva afirmații, la lumina cărora, făuritorul lor de o viață bogată în frământări, cinstit și rodnic, Dl. A. C. Cuza apărea mare și îndrumător fără greș — pentru veacuri — al Nației și poporului românesc, prin *Idelle Lui perfecte*.

„Partid — Uniune — Ligă.

Partid, la 1910.
Uniune, la 1922.
Ligă, la 1923.

Idelle de la început, de la 1889 și 1893, a eliminării Jidanilor... urmărirea ca statornicie

în timp de patruzeci de ani, se vede că și a găsit *înfăptuirea ei definitivă*, ca organizație, în „Liga Apărării Naționale Creștine”.

1. L. A. N. C. e productul adânc reflectat, al unor îndelungate silinți.

2. Imi asum răspunderea... L. A. N. C., pentru a avea dreptul, precum am datoria să nu tolerez ca cineva să o schimbe, falsificând înțelesul și direcția ei

3. Fixez *principiul organic* al L. A. N. C. *odată pentru totdeauna*, pentru a preveni această falsificare”.

Liga este o mare idee care unește — „partidele”, sunt mici asociații care desbind.

Marea grijă, a conducătorilor superiori ai L. A. N. C. trebuie să fie dar de a veghea ca să nu degenereze în „partid”, adică:

De a nu permite ca interesele persoanele, ale membrilor înscrși în organizație, să se substituie intereselor generale ale marelui mulțimi a membrilor neînscrși, cari formează mișcarea națională: pentru a nu compromite idea pe care numai ea o urmează.

Pentru a preveni asemenea tendințe — din eroare, sau puse la cale de dușmani — și a le reprima imediat, când s'ar produce, am modificat Statutul și Regulamentul L. A. N. C., așezând organizația ei pe baze mai sigure...

Din cauza aceasta, a fost necesar să precizez, prin Art. 5, ceea ce se înțelege de la sine, că membrii L. A. N. C., nu pot să fie asociați și advocați ai jldanilor. Dar pentru ca asemenea abateri, și altele — bazate pe „majorități” — să nu mai fie posibile: am modificat însuși *principiul condus eret și administrației L. A. N. C.* . . .

L. A. N. C. se administrează și conduce de *Președintele SUPREM, cu concursul organelor statutare*. Regulamentul specifică (Art. 25): *Președintele Suprem are conducerea superioară a L. A. N. C., cu depline puteri.*

Art. 10. — Al Statutului, enumeră organele statutare, cu concursul cărora Președintele Suprem administrează și conduce L. A. N. C. Ele sunt „CONSILIILE” — înlocuind — „COMITATELE”, din vechiul Statut. Aceasta nu este numai o schimbare de nume, ci o schimbare de principiu, în ce privește conducerea.

„Comitet”, cu a lăugirea, executiv”, însemnează conducerea încredințată, acelor cari îl constituiesc, și cari nu pot conduce firește de cât cu „majorități”, anonime și fără răspundere.

„Consiliu”, însemnează conducere încredințată unui *Președinte, ajutat de „consilieri” adică de sfătuitoari: prin înțelegerea comună.*

1. L. A. N. C. nu trebuie să se unescă, sub nici o formă, cu partidele, și nici, mai ales, să devină ea însăși „partid”: participând la anarhia de sus.

2. L. A. N. C., nu trebuie să recurgă la violență, ca Ligă — participând la anarhia de jos.

L. A. N. C. nu are nevoie de nici un compromis, de nici o concesie, ca să ajungă la „putere”, ci atunci ea este mai aproape de dânsa — de nu ar fi decât un singur om care să o susțină, — când își afirmă ideea, intransigent, respectându și principiul organic.

Dușmani, conștienți, sau inconștienți, ai nației românești, sunt cei cari fac ca acțiunea ei să se abată de linia dreaptă.. fie în direcția prefacerii organizației sale în „partid” amestecat cu celelalte partide..

Vor înțelege, sper, cu toții, ce este L. A. N. C., și nu vor mai încerca zadarnic: unii să o dregă, și alții să o strice, prin intrigi. Nu de altă: dar își perd vremea degeaba.

Sistemul politic al L. A. N. C., este singurul sistem politic al României moderne. Acest sistem, este bazat pe un adevăr științific, căruia nimic nu i se poate opune.

Sistemul politic al L. A. N. C. — APLICAREA LUI — este categoricul imperativ al nației românești, în ceasul acesta.

BUNII ROMÂNII — de pretutindeni și din toate partidele — să vadă: că L. A. N. C., nu este partid, ci că s'ă în afară și mai presus de partide, apărând cultura, națională românească.”

Iată l pe marele A. C. Cuza, care după o năucă rodică de peste 40 de ani își alcătuiște sistemul politic „singurul sistem politic al României Moderne”, bazat pe adevăruri științifice. De alungul acestui sistem: în principiul său organic, în organizație, în acțiunea sa, peste tot, ca un fir roșu se desprinde năzuința și temerea de a nu cădea în ispită și de-a deveni partid.

Dar n'a izbutit. Nu știu: Săbiciunea bătrânelor a fost mai mare, sau ispitele au fost covârșitoare, ademenindu-l acum la un sfârșit de viață și trudă clădită, să se contrazică în linia lui principală: „Liga nu l partid; Liga nu vrea să fie partid; Liga nu va fi nici odată partid” și să o termine în partid, cu toate urmările acestuia.

Dușmanii conștienți, și inconștienți, ai L. A. N. C., și ai nației românești au reușit deci să abată Liga de la linia ei dreaptă, prefăcând-o în partid și să o amestece cu celelalte partide.

Scrisoare deschisă Dlui Prof. Gheorghe A. Cuza

DV. Domnule George A. Cuza, fiul Dlui A. C. Cuza, printre care dușmanii ai L. A. N. C. vă numărați? Erați secretarul general al Ligii, după cum de prezent sunteți secretarul general al Partidului Național Creștin Ați putut reprezenta sincer ideile fundamentale ale L. A. N. C.,

ca apoi să le abandonați, trecând așa de ușor în un partid oarecare, fără n'ci cea mai mică deghizare?

Sau nu există între ideile fundamentale ale L. A. N. C. și între ale Partidului Național Creștin nici o deosebire?

Atunci de ce nu o spuneți că Partidul Național Creștin numai după nume e partid. În fond e urnașul legișim al L. A. N. C.-ului. Nu face nici el jocul și interesul partizanilor. Partizanii și aici își jertesc avutul și viața lor pentru ideal și țară. Căci hotărârile nu se vor aduce prin ei și pentru ei, în comitee, și cu majorități de voturi; deoarece acelea vor fi date, peste tot, de Președinte, având pentru acesta El toată răspunderea. De ce nu o spuneți asta, tare, să se audă? Dar mai ales ați avea datoarea să o scrieți, ca să o știe lumea întreagă? Sau vă e teamă că Vă vor lăsa partizanii cei bănoși, cari împrăștie banii în propagandă, speculându-i că li se vor reface capi alurile îndoit când vor ajunge la putere?

Oamenii specu'ei trebuie să lăsați să meargă. Nu trebuie nici ei speculați. Altfel veți rămâne numai cu ei, căci cei buni, aceia cari s'au jertfit pentru ideie, până în cele din urmă, cu toții vă vor lăsa. Țara au speculat o destul. Numai oamenii de jertfă o mai pot mântui.

Iată, eu aproape de un an aștept, în zadar, răspunsul în scris, dela Președinția Supremă. Dar nu mai vine. Credința mea se îrosesc din zi ce trece. Un luptător adevărat că se pierde, pe Dvoastră nu vă privește?

Voiu aprinde atunci candela adevărului cuzist, și voiu arde numai untelemn curat și nefalsificat, rod al intuiției și clarei judecăți a Profesorului A. C. Cuza. Lumina adevărului lui își va face dela sine drum înainte.

Un cuzist ce și apără credința:
Nicolae Popa profesor.

Motto: Alungă pașimile mele,
Pe veci strigarea lor o frânge
Și de durerea altor inimi
Învăță mă pe mine-a plânge,
Nu rostul meu, de-apururi pradă
Ursitei maștere și rele,
Ci jalea unei lumi, părinte,
Să plângă'n lacrimile mele.
Oct. Goga: rugăciune,

Scrisoare deschisă Domnului Oct. Goga.

Domnule Președinte,

Cu data de 28 Oct. 1935 V'am trimis o scrisoare recomandată, la care neprimind nici un răspuns, dar întâlnindu-Vă la sediul Lăncierilor din Cluj, la nedumerirea mea, mi ați răspuns afirmativ, că da: Partidul Național Creștin nu se conduce prin comitee și hotărâri luate cu majorități de voturi cum se conduc partidele democratice în genere, căci el se conduce de

unul singur, de președinte, având acesta în sprijinul său pe partizanii numai ca sfetnici, ce nu pot provoca și forța conducerea în interesele lor personale.

De lucrul acesta, Domnule Președinte, pentru moment, eu am rămas mulțumit. Dar nu i desul.

Lucrul acesta trebuie scris, ca să-l știe toată lumea. Așa cum se afla scris în Călăuza Bunilor Români cu litere mari, ca tot Românul să știe și să cunoască că L. A. N. C. nu e partid, nu vrea să fie partid și nu va fi nici odată partid. De-ar fi fost numai vorbe, eu n'aș mai putea dovedi azi adevărul acesta, care neamului nostru îl va servi ca razim și călăuză sigură, veacuri întregi.

Dvoastră, desigur, n'ați cunoscut părghla cardinală a cuzismului, căci atunci, fiind de bună credință, nu puteați s'o abandonați. Sau poate credeți că funia fiind cam groasă cu greu va putea să intre pe urechile acului, la guvernare și în scopul acesta ați găsit cu cale s'o mai subțiați. Ați judecat rău, Domnule Președinte, deoarece subțind funia se va rupe și nu va folosi decât la lucruri ușoare. Ori îndeplinirea programului P. N. C. nu-i lucru ușor și nu se poate duce la îndeplinire decât cu oameni aleși, cu oameni de jertfă și hotărâți. În L. A. N. C. nu intrau decât de aceștia. Liganu era deschisă decât pentru sacrificiu, muncă și ideal. Chela puterii a drepturilor și a intereselor personale se găsea la partidele politice. Se înțelege că aici târgul era căutat, însă în urma lor peste tot ruină și jaf, prof și pu'be e s'au ales.

În LANC erau puțini dar erau aleși. Iar credința și încredințarea, până unde ei au ajuns, era mare. Ați văzut Sucrava? Grijii ca să nu tărăscă peste oamenii aceștia vrednici târgoveții și speculanții puterii, cari, e sigur, vor face ca guvernarea să fie mult mai aproplată, dar vor compromite o cu oameni și cu ideile cu tot.

Pentru acea refacți Vă rog principiul organic al L. A. N. C.-ului și *abandonați și numele de partid*. Prin aceasta veți pierde din oameni, dar numai din aceia netrebnici. În schimb veți câștiga în prestigiu, în putere și în morală. După Rugăciunea Dv., Vă rog să meditați și asupra acestei scrisori, dacă printre altele n'a sosit și ea la timp, ca îndemn și augur bun.

Cluj, la 14 Aprilie 1936.

Al Dv. cu deosebit respect:
Nicolae Popa prof.
și vicepreședinte de Alba.

Adevărul Cuzist va învinge.

Di Valda Voevod în propaganda sa naționalistă se apropie cu pași volnicești și hotărâți de programul antisemit al Dlui A. C. Cuza. Ceeace privește chestia de partid, Domnia Sa nu lezelege să mai formeze partid, nici să fuziuneze și să se înnece în vre un partid, și fiind-o

aceasta din praxă că partidele nu se fac ca să muncească și să se jertfească pentru țară, ci mai curând înțeleg să jefuiască țară în interese de partid și partizani.

Pentru aceea Domnia Sa nu mai vrea partid !!

Il va ținea oare cureaua mai bine ca pe Dl. Cuza ?

Să nădăjduim că da !! De altfel noi vom fi atenți, și la prima greșală îl vom striga: Stop ?

Dl Grigorie Forțu, caracterul acesta întregu, în ceea ce i privește programul, în naționalism, antisemitism și francmasonerie, îl cred deja a nu fi mai pe jos de programul cuzist, iar în ce privește partidul, în Calea Nouă de Paști lată ce scrie :

„...Peste o sută de miliarde de lei au fost furati din averea statului român, de politicianii români, și nicio formă a Justiției române nu i-a putut atinge !

Dacă aceasta este alcătuirea partidelor noastre politice, ce ne bun mai poate crede în însănătoșirea țării prin aceleași partide politice ?”

Iar Dl Otetelișanu în acelaș loc scrie : „Restul unui stat național nuse poate atinge a-făta timp cât vom trăi sub regimul partidelor și a politicianilor șperțari și venali. Lozinca nu poate fi decât una singură: înlăturarea partidelor politice dela conducerea țării.”

* * *

Ati înțeles Români, ce Vă spuneam eu în județul Alba, să nu Vă mai dați votul pe nici un partid politic, că partidele sunt rele, ci să Vă dați votul pe Liga Dlui Cuza, că Liga n-îl partid. Așa și era . . .

Dar de când Dl Cuza, într'un moment de slăbiciune, căci asta este, s'a amestecat între partide, înțelegți Voi de ce n'am mai venit pe acolo și nici nu V'am mai scris această foaie, căci n'aveam ce să Vă scriu. Eu n'am umblat ca un nebul, cu bicicleta prin sate și pe la târguri, ca să mă pricopsesc. Eu propovăduiam un adevăr: Invățăturile lui Cuza, în aceste învățături cred și azi, mai mult ca ori când. Înă schimbându se Dl Cuza și făcând din Liga partid, eu n'am mai putut veni pe la Dv. ca să Vă încredințez că Partidul N. C. e bun, când eu știu că partidele sunt rele. N'am stat însă cu mâinile în sân, ci am cercat să se schimbe răul și cu el și necredința mea.

Că Dl Cuza a făcut o greșală mare, asta și D. Dr. V. Trifu o mărturisește, dar crede și dânsul, după cum nădăjduesc și eu că în urma urmel se va repara greșala.

Eu am încercat o intervenție și prin conducerea locală a Partidului, căreia i-am cedit pasagi din Căzuza Cuzistă; dar președintele ei, Dl Dr. Borneșiu e din alt aluat, nu mă poate pricepe, consiliile le confundă ca tirănia și asfel în toc de a interveni pentru o lecuire a răului, mi a luat pofta de a mai trece pe acolo.

Nu mi-a mai rămas altceva decât publicitatea.

Voiu da adevărul pe față și adevărul nădăjduesc că va învinge.

Ca început, lată aci o dovadă indiscutabilă despre adevăratele intenții ale Dlui A. C. Cuza în legătură cu partidul și fuziunea ce se vede că s'a făcut peste capul acestui mare om de acțiune și de cinste. La o scrisoare a mea, plina de îngrijorări, în legătură cu fuziunea ce se colportă prin ziare, și care tindea să ferească organizația noastră de compromiterea ei în partid, lată răspunsul Dlul Cuza :

„Iași, 24 Iunie 1935.

Mult Sălmate Doamule Profesor Popa !

Scrisoarea D-tale dela 20 a. c. — vezi cât de exact sunt la răspuns — mi a făcut o deosebită plăcere. Vă mulțumesc pentru toate informațiile și pentru toate sfaturile, ca și pentru stăruința ce o puneți în serviciul L. A. N. C. Cât pentru eventuale colaborări, confuziuni, fuziuni — cred, înainte de orice, că L. A. N. C. — fiind singura organizație antijudească în țară — nu poate dispărea ! Cine voește să lupte pentru cauza națională — cu oameni hotărâți și cinștiți — cum am dovedit că suntem noi — să între în cadrele ei. Așadar — încă odată :

Să trăiască L. A. N. C. ! Izbândă !

A. C. Cuza !

Peste o lună, când va apărea Lupta Creștină din nou, dacă până atunci nu se face rectificarea principiului organic al organizației cuziste, voiu publica cele 3 scrisori, toate în jurul acestei confuziuni și pentru motivul amintit adresate Dl A. C. Cuza iar un a adresată dlui Octavian Goga. Acestea, toate au fost recomandate, dar cu excepția primei scrisori, ele au rămas fără răspuns.

Poate nici n'au ajuns la destinație, înțeleg în mâinile dlui A. C. Cuza. N. Popa.